

МОТИВИ към

Решение по АНД № 130/2022 г. по описа на Районен съд Раднево.

Производството е по реда на чл. 375 и сл. от НПК.

От Районна прокуратура Стара Загора, ТО ** е внесено за разглеждане постановление с предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание срещу обвиняемия **И. А. М.** за извършено на 21.08.2019г., в гр. ** по хулигански подбуди, в съучастие с А. Д. М., като съизвършител причинил на З. М. Б. от същия град лека телесна повреда, предизвикала временно страдание и изразяваща се в контузия на главата, шията, корема и крайниците, охлузване на шията, сътресение на мозъка, счупване на носни кости, довело до разстройство на здравето, неопасно за живота, извън случаите на чл.129 и чл.128 НК – престъпление по чл.131, ал.1, т.12, пред.1, във вр. чл.130, ал.1 от НК, във вр. чл.20, ал.2 от НК, както и срещу обвиняемия **А. Д. М.** за извършено на 21.08.2019г. в гр. ** по хулигански подбуди, в съучастие с И. А. М., като съизвършител причинил на З. М. Б. от същия град, лека телесна повреда, предизвикала временно страдание и изразяваща се в контузия на главата, шията, корема и крайниците, охлузване на шията, сътресение на мозъка, счупване на носни кости, довели до разстройство на здравето, неопасно за живота, извън случаите на чл.129 и чл.128 НК – престъпление по чл.131, ал.1, т.12, пред.1, във вр. чл.130, ал.1 от НК, във вр. чл.20, ал.2 от НК.

Представителят на Районна прокуратура Стара Загора, ТО Раднево поддържа внесеното предложение. Намира за безспорно установено извършеното от двамата обвиняеми престъпление, като в случая били налице и всички предпоставки за прилагане на чл. 78а от НК. Предлага на обвиняемите да бъде наложено наказание в минимален размер.

Адв. Ч. -защитник на обвиняемите, оспорва обвинението. Счита, че обвинението не е недоказано по безспорен начин, поради което моли съдът да постанови решение, с което подзащитните му да бъдат оправдани.

Обвиняемият **И. А. М.** в съдебно заседание не се признава за виновен.

Обвиняемият **А. Д. М.** в съдебно заседание не се признава за виновен.

Съдът, въз основа на събраните и приложени по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Обвиняемият **И. А. М.**, роден на ****г. в с. **, обл. Стара Загора, живущ в гр. **, ул. „****“, български гражданин, със средно образование, женен, работи в ГСТ Холдинг гр. Стара Загора, неосъждан, ЕГН *****.

Обвиняемият **А. Д. М.**, роден на ****г. в гр. **, обл. Стара Загора, живущ в гр.**, ул. „****“, български гражданин, без образование, женен,

безработен, неосъждан, ЕГН *****.

Обвиняемият И. А. М. е син на обвиняемия А. Д. М.. Двата обвиняеми живеят в едно домакинство в гр. **. Не са осъждани. Познават пострадалия З. М. Б..

Обвиняемият А. Д. М. е известен сред приятелите и съквартилците си с името „***” / „**”/.

Пострадалият З. М. Б. живее в гр. **. Преди конфликта не е имал прекрещения с обвиняемия И. М. и обвиняемия А. М..

На 21.08.2019г., пострадалия Б. присъствувал на сватбено тържество на сестра си С., което се провеждало в ресторант в централната част на гр. **, където според получената преписка от Районна прокуратура Стара Загора №ТОГ-1389/2019г., ТО ** е участвал в сбиване, при което е пострадала М.С.а ***ева. Образувано е било досъдебно производство № 175 от 2019г., по описа на РУ **. Пострадалата разказва, че З. е бил на сватбата и я е настигнал в барчето до тютото. Там я е бил с юмруци в главата и тя дори съборила цветята на прозорците на барчето. Разказва, че след това са дошли двама, трима души и я „оттървали” от З.. Не е ясно дали към този момент З. е получил телесни увреждания и от какъв характер са те.

Около 21,30ч напуснал мероприятиято и придружен от свидетелите Б. М., В. И. и Ф. С. поел към дома си в кв. „Лозенец”. Забелязал отблясъци от буйно горящ огън, насочил се към тях и видял, че гори жилищна постройка – къща, а наоколо има събрани множество хора.

Сред събраните битувало мнението, че виновник за пожара в горящия дом е И. М. Б. - брат на пострадалия З. Б.. По тази причина, когато пострадалия Б. бил разпознат, била направена връзка с брат му и сред единици от присъстващите ескалирало напрежение. Не се установи да са изречени думите „***”. Тези думи се твърдят единствено от съпругата на пострадалия, на чиито показания съдът не дава вяра, не само защото са заинтересовани, но и защото противоречат на всички останали показания, както и на писмените доказателства по делото. Такива думи не твърди дори самият пострадал. Той пред съда установи, че е чул единствено и само :

„Ето го брат му.”

Напротив: установи се, че при срещата на З. Б. с пострадалите той ги е заплашил, че следващата къща ще е тяхната, т.е. заплашил ги е с пожар, тъй като подсъдимите И. и А. М.и го упрекнали публично за пожара. Именно това е била причината за ескалиралото напрежение помежду им. Установи се, че пръв към И. М. е посегнал З.. Категорично се установи, че той е бил видимо пиян. Този извод се налага и от С.тията, предхождащи сбиването, предмет на настоящото дело - З. се е прибирал от сватба, където също е участвал в побой.

От множеството хора, събрали се пред горящата къща се отделили И. А. М. и А. Д. М. / „***”, „**”/, като И. заел позиция пред пострадалия, а баща му- зад гърба на пострадалия З. Б..

И. М. с крак-коляно се опитал да се предпази от евентуален удар от страна на З. Б., като по този начин го ударил в корема, а непосредствено след това А. М. го ударил в тила с кол. Пострадалият паднал на земята и там се намерила съпругата му, като и останалите присъстващи предотвратили продължаването на боя.

Стълкновението било преустановено с помощта на свидетелят В. Б., а пострадалия отведен в дома си от неговите близки. В съдебно заседание се установи по категоричен начин, че майката на З. Б. – свидетелката М. Р. М. не пресъздава С.тията достоверно, но това се обяснява с емоцията, която е изпитала при вида на падналия си син. Нейните показания съдът също не кредитира, тъй като те не само са вътрешно противоречиви, но противоречат и на всички останали доказателства по делото, включително и на показанията на съпругата на пострадалия. Ф. С. установи, че майката на З. се е появила едва след като е приключило стълкновението между З., И. и А..

За станалото било уведомено РУ-** и потърсена медицинска помощ от БНТЛ, след пристигането на екип от която на пострадалия била оказана медицинска помощ.

Впоследствие, пострадалият Б. посетил СМ-Стара Загора, където му било издадено Съдебномедицинско удостоверение на живо лице №101-11/2019/л.44дп/.

В хода на досъдебното производство е изготвена СМЕ по писмени данни №119/2020 /л.23-26дп/, която заключава, че на 21.08.2019год., З. М. Б. е получил контузия на главата, шията, корема и крайниците, охлузване на шията, сътресение на мозъка, счупване на носните кости, като описаните травматични увреждания са причинени от действието на твърди, тъпи предмети и отговарят да са получени по време и начин, описани в досъдебното производство. Всички тези травми съдът приема за безспорно установени. Не е установена причинно следствената връзка на поведението и действията на подсъдимите с посочените травми.

Гореописаната фактическа обстановка се установи по безсъмнен начин от следните събрани по делото доказателствени материали – от обясненията на обвиняемите, от показанията на свидетелите, всички те дадени в хода на съдебното следствие, както и от писмените доказателства, събрани в хода на досъдебното и съдебното производство.

Съдът отбелязва, че са налице две групи гласни доказателства, едната от които са показанията на З. М. Б., Ф. В. С., М. Р. М., В. З. И. и Б. М. Б. а другата - обясненията на обвиняемите И. А. М. и А. Д. М., и показанията на свидетелите А. А. К., Й. К. П. и С. К. П..

Така в показанията си З. М. Б., Ф. В. С., М. Р. М., В. З. И. и Б. М. Б. сочат, че на инкриминираната дата обвиняемите са ударили пострадалия З. М. Б. в корема и главата, като всички те са в роднински отношения помежду си и съдът ги приема за заинтересовани.

От показанията на свидетеля В. М. Б. става ясно, че той не е бил очевидец на самият инцидент.

От показанията на свидетелите А. А. К., Й. К. П. и С. К. П. става ясно, че пострадалият З. М. Б. се е държал агресивно към обвиняемите и пръв е започнал боя, като всички твърдят, че той е бил в толкова нетрезво състояние, че е имал некоординирани движения.

Именно поради това съдът прие, че всъщност удара в корема на пострадалия е бил с оглед И. М. да се предпази от ударите на З. М. Б., а не с цел да го уязвят. Удара на А. М. е бил целенасочен и умишлен, но е бил с цел да предпази сина си от нападението на З. Б..

Съдът счита, че няма никакви доказателства, обосноваващи хулиганските подбуди на деянията на двамата подсъдими, защото първо има заплахата от страна на пострадалия отправена по време на пожара, към подсъдимите, че ще им запали тяхната къща. Тази заплахата се потвърждава от всички свидетели по делото с изключение на съпругата на пострадалия З. М. Б.- Ф. С., майка му М. Р. М., и племенника му Б. М. Б.. Останалите свидетели В. М. Б., А. А. К., Й. К. П. и С. К. П. категорично твърдят, че е имало конкретна заплахата от пострадалия З. М. Б. към И. А. М. и А. Д. М..

Думите „****“ се твърдят само и единствено от съпругата на пострадалия З. М. Б.. Всеки от останалите свидетели, които не са роднини на пострадалия З. М. Б. твърдят, че пострадалия З. М. Б. не само е заплашвал обвиняемите И. А. М. и А. Д. М., а и първи е посегнал да удари обвиняемия И. А. М.. Тогава обвиняемият И. А. М. се е предпазил и с коляно е ударил пострадалия З. М. Б. в корема.

Хулигански подбуди са налице когато деянието е предшествано или съпроводено от хулигански действия или когато деянието е извършено с мотиви, изразяващи явно неуважение към обществото, към правилата на поведение и към човешката личност.

В настоящият случай такива отсъстват, тъй като пострадалия е бил с предизвикателно и агресивно поведение обвиняемите отправяне на заплахи и физическа саморазправа.

Съдът дава вяра и на заключението на изготвената от вещото лице съдебномедицинска експертиза в досъдебното и съдебното производство, които възприема като пълни, точни, ясни и отговарящи на поставените задачи. Заключение е изготвено въз основа на теоретичните познания и професионалния опит на експерта.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При така установената фактическа обстановка съдът е на становище, че въпреки изчерпването на всички допустими от закона и възможни процесуално-следствени действия в хода на съдебното следствие, по делото не се събраха категорични и безспорни доказателства, подкрепящи обвинението, а именно, че обвиняемият И. А. М. е осъществил от обективна и

субективна страна съства на престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, предл. 1 вр. чл. 130, ал. 1 от НК за това, че на 21.08.2019г. в гр. ** по хулигански подбуди, в съучастие с А. Д. М., като съизвършител причинил на З. М. Б. от същия град лека телесна повреда, предизвикала временно страдание и изразяваща се в контузия на главата, шията, корема и крайниците, охлузване на шията, сътресение на мозъка, счупване на носни кости, довело до разстройство на здравето, неопасно за живота, извън случаите на чл. 129 и чл. 128 НК и че обвиняемият А. Д. М. че на 21.08.2019г. в гр. ** по хулигански подбуди, в съучастие с И. А. М., като съизвършител причинил на З. М. Б. от същия град, лека телесна повреда, предизвикала временно страдание и изразяваща се в контузия на главата, шията, корема и крайниците, охлузване на шията, сътресение на мозъка, счупване на носни кости, довели до разстройство на здравето, неопасно за живота, извън случаите на чл. 129 и чл. 128 НК.

От обективна и субективна страна не се доказва обвиняемите И. А. М. и А. Д. М. да са осъществили на първо място квалифициращия признак по чл. 131, ал. 1, т. 12, предл. 1 , вр. чл. 130, ал. 1 от НК – нанасяне на лека телесна повреда по хулигански подбуди.

Престъплението по чл. 131 от НК е в Раздел II „Телесна повреда” от Глава втора „Престъпления против личността” от НК. Обект на тези престъпления са обществените отношения, свързани с телесната неприкосновеност на лицата. Предметът на престъплението е здравето, разглеждано като лично благо за всеки гражданин. Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 131 от НК се изразява в нарушаване на телесната неприкосновеност, а когато е във връзка с чл. 130, ал. 1 от НК - в причиняване разстройство на здравето /извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК/. Деянието е извършено по хулигански подбуди, когато е извършено на публично място и когато с него грубо и с непристойни действия извършителят е нарушил установения обществен ред и е изразил незачитане на установените норми на социално поведение и общежитие, на моралните норми, и на приличие, на честта, достойнството и телесната неприкосновеност на пострадалото лице, без извършителят да е бил провокиран или предизвикан по какъвто и да е начин от пострадалото лице, без да и имало каквито и да е отношения между тях.

В хода на съдебното следствие се установи точно обратното- между страните са налице дългогодишни лични отношения, които се предхождат от лична заплаха за имота на подсъдимите, насочена към тях и изказана пред множеството, присъствало на палежа на друга къща. Категорично отсъстват хулиганските подбуди при извършването на престъплението. Дори да приемем, че подсъдимите са виновни, то престъплението се преследва по тъжба на пострадалия, а не по настоящия ред.

Престъплението е резултатно - резултатът се изразява в причиняване на телесна повреда. Субект на престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 12, предл. 1, вр. чл. 130, ал. 1 от НК е всяко наказателно отговорно лице, а формата на

вината е умисъл.

Обвиняемите И. А. М. и А. Д. М. са обвинени в причиняване, по хулигански подбуди, на свидетеля З. М. Б. на лека телесна повреда, изразяваща се контузия на главата, шията, корема и крайниците, охлузване на шията, сътресение на мозъка, счупване на носни кости, причинили разстройство на здравето извън случаите на [чл. 128](#) и [чл. 129 от НК](#).

Както беше посочено вече, доказателствата по делото, кредитирани от съда, установяват, че А. М. и И. М. са нанесли удари на пострадалия- първия удар в главата с кол, а втория ритник в корема, но в резултат на отправена към тях заплаха от пострадалия, т. е. не по хулигански подбуди, а при наличие на личен мотив, което и сочи на липса на умисъл у двамата М.и да причинят на З. Б. лека телесна повреда /в т. ч. и по [чл. 130, ал. 1 от НК](#)/.

Събраният по делото и кредитиран от съда доказателствен материал не подкрепя фактическата обстановка, описана в обстоятелствената част на постановлението на РП-Стара Загора, ТО **. В хода на съдебното следствие не се установи безспорно наличието на престъпление по посочената от РП-Стара Загора, ТО ** квалификация и авторството на обвиняемите в осъществяване на инкриминираното деяние. Не се доказва, а още по-малко - не се доказва несъмнено, че извършеното от И. А. М. и А. Д. М. деяние да е съставомерно и реализира състава на престъпление по [чл. 131, ал. 1, т. 12, предл.1 вр. чл. 130, ал. 1 от НК](#). Това е така, тъй като за да е съставомерно деянието на обвиняемите И. А. М. и А. Д. М. по посочения текст от наказателния закон следва да е налице умисъл у дееца за нанасяне на телесна повреда, в случая лека, но с допълнителен елемент от субективна страна – наличие на хулигански подбуди, като в случай на липса на хулигански подбуди това води до извод за липса на престъпление по този текст от наказателния закон. Нужно е да бъде установен мотив, решение, цел със съответното деяние по [чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК](#) грубо да се наруши обществения ред и да се изрази явно неуважение към обществото, който мотив в случая се установи, че не е бил налице. Действията на обвиняемите И. А. М. и А. Д. М. към св. З. М. Б. са мотивирани, подбудени от конкретното поведение от страна на самия св. З. М. Б., а не от желанието на обвиняемите да изразят своето неуважение към обществото и да нарушат установения обществен ред причинявайки на свидетеля телесна повреда.

Подбудите, мотивите на обвиняемите в конкретния случай се явяват такива от личен характер, тъй като освен друго са били засегнати и техните лични права, като например правото им на телесна неприкосновеност.

В тази връзка не са налице основания за постановяване на осъдително решение. Оценката на доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, не могат да доведат до извода, че обвиняемите са извършили деянието, за което са привлечени да отговарят. Наличните доказателства не могат да послужат като основа за изграждане на осъдително решение. За този решаващ при оценката на доказателствения материал извод, съдът прецени

спецификата на отделните обсъждани доказателства и доказателствени средства.

По изложените съображения съдът намира, че в хода на проведеното наказателно производство, събраният и кредитиран доказателствен материал налага извода, че липсва осъществяване на така възведения престъпен състав по чл. 131, ал. 1, т. 12 предл.1, вр. чл. 130, ал. 1 от НК от обвиняемите, поради което и доколкото решението не може да почива на предположения, а от анализирания доказателствен материал съдът не може да направи обоснован извод относно това, че е извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 предл.1, вр. чл. 130, ал. 1 от НК и че такова престъпление е извършено от обвиняемите И. А. М. и А. Д. М. съдът сче за единствено законосъобразно да ги признае за невиновни и да го оправдае по така повдигнатото им обвинение по чл. 131, ал. 1, т. 12, предл.1 вр. чл. 130, ал. 1 от НК.

По отношение на разноските, направени в досъдебното производство, предвид това, че обвиняемите са признати за невини, съдът на основание чл. 190, ал. 1 от НК, постанови те да останат за сметка на държавата.

По делото няма приобщени веществени доказателства.

По изложените съображения съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: